

טו:

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

(א) ב"ק י"ב גיטין כ"א, ע"ה.
(ב) ספ"ה פ"ד מ"ט גיטין
(ג) (ד) גיטין כ"א, ע"ה.
(ד) גיטין כ"א, ע"ה.
(ה) גיטין כ"א, ע"ה.
(ו) גיטין כ"א, ע"ה.
(ז) גיטין כ"א, ע"ה.
(ח) גיטין כ"א, ע"ה.

הגהות הב"ח

(א) ר"י ד"ה מ"י ק"י ו' ו' ו'
פ"ט ד"ה מ"י ק"י ו' ו'
כ"ה: (ב) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:

גליון הש"ס

ב"מ ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
כ"ה: (א) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ב) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ג) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ד) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ה) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ו) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ז) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ח) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:

הגהות הגר"א

(א) ב"ק י"ב גיטין כ"א, ע"ה.
(ב) ספ"ה פ"ד מ"ט גיטין
(ג) (ד) גיטין כ"א, ע"ה.
(ד) גיטין כ"א, ע"ה.
(ה) גיטין כ"א, ע"ה.
(ו) גיטין כ"א, ע"ה.
(ז) גיטין כ"א, ע"ה.
(ח) גיטין כ"א, ע"ה.

מוסף רש"י

ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (א) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ב) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ג) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ד) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ה) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ו) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ז) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:
כ"ה: (ח) ד"ה כ"ה פ"ט
ה"י ו' ד"ה כ"ה פ"ט
ד"ה כ"ה פ"ט:

ואי רשום הרבים הוא קני. בעיר דרך לרכוש שם ולא להנאיג
פן יפסקו עובדי דרכים בניו לצין בהמה: ואי אדם חשוב הוא.
אין דרכו להנאיג בהמה ברגליו ודרך כבוד לרכוש עליה אף
בסמטא שאין בני אדם שם וכן אשה שאין בה כח לחאוז בהמה
פן מיתקן הימנה: ואי איניש וילא
הוא קני. שדרכו לרכוש לפני כל
אף בלא דוחק לפי שאינו נעוץ. אבל
אדם ציטוני כגון שאינו חשוב בעושר
ואינו בוש להוליך בהמה ברגליו אין
דרכו לרכוש בסמטא בעיר משום
נזיפות: משוך בהמה זו על מנה
לקנות כלים שעליה. במקום ומומכר
ומוכר לו את הכלים ולא את הבהמה:
לקנות מי קאמר ליה קני. לקנות
משמע אמה המכין לקנות אף איני
מקנה לך: מי קני כלים. במשיכה
דבהמה ע"ס הבהמה דמדקא מבעיא
לך נמוכר כלים בלא בהמה מכלל
דמוכר שניהם פשיטא לך (א) דמקני
בהמה קני כלים משום מורת חזר
דקיימא לן חזרו של אדם קונה לו
ובזהמנו כחזרו והא חזר מלהכלת
היא וחזר מהכלת לא שמעין דמקני
דכי אחרכא (גיטין דף ע"ג.) משם
המלא ממלא צדו"ג גגו חזרו וקריפו
אחרכא דלא ידד וכן משמח: וכן
סימא כשעמדה. לאחר שנקרה ידה
ורגלה ונקנית לו הבהמה במשיכה
עמדה ולא להלכו ונקנו כלים בעמדה
דקנה לו חזרו: כל שאילו מהלך לא
קנה בו. כלומר כיון דרביה איה
ליך לא דומיא דחזר היא ואין קונה
במורת חזר: וסלכא. האי דפשיטא
ליה דכד אמר ליה קני בהמה וקני כלים
קני: כפסוס. היא דפשיטא ליה
(ב) דדומיא דחזר הוא קני. וכל היא
דאמרין בגמרא והאמר רבא כל
שאלו מהלך לא קני כי מהכא קאמר
ליה: קלמא. סל שעל ראשה שנתנת
כלי מלאכה וטווי שלה: ה"ל דלא
הוי ניטא. והאן חנן במס' גיטין
(דף ע"ג.) זרק לה גיטה לתוך חיקה או
לתוך קלתה הרי זו מגורשת:
מתני' לא אמר כלום. דאפילו
אמר' המגביה מלאה לחבירו לא קנה
חבירו כיון דהיבה ליה קנייה ממה
נפשו אי קנייה קמא דלא מחבין
להקנות לחבירו הא יבשה ניהליה
במנהגה ואי לא קנייה קמא משום
דלא היה מחבין לקנות הוא ליה

הפקר עד דמטא ליהדי דהאי וקנייה האי במאי דעקרה מדיה
דקמא לשם קנייה: ג' מ' שליטת אס הפאה. אדם צעלמא
שאינו צעל שדה דאי צעל שדה לא אמר ר' אליעזר וזה דליכא
למימר מינו דמינו דאפילו הוא עני מחוזה הוא שלא ללקט
פאה משדה שלו כדאמר בשמיטת חולין (דף ק"א.) לא חלקט
לעני' להזכיר עני על שלו: מעשיר לעני. שעשיר הוא שליטת
לזכר העני: מגו דזכי לנפשיה. דאי עני הוא וזכי לנפשיה אס
הגביה לעצמו: חד מגו. מעני לעני: ולימא מר דאפילו מעני
לעני. אמר רבנן דלא זכה לו: דהא מלאה הכל עניים אלא.
כלומר הכל כשרים לזכות בה כעניים בפאה: וספן. המגביה
מלאה לחבירו לא קנה חבירו ולא אמרין מגו דאי הוא עני הוא
וזכי לנפשיה וזכי נמי לחבירה כי מגבה לה כולה לשם חבירו דחנן
היה רוכב בו: ואמר אני וזכתי בה. קס"ד אני רואה לזכות בה
עכשיו קאמר ומודה הוא שמחילה הגביה לשם חבירו וקמיה
דלמרי רבנן לא אמרין רבנן דאי חבירו מעני דאי לנפשיה וזכי נמי
גבי בזמן שהם מודים חולקים בלא
מתמיהן

משוך בהמה זו וקני בלי שיעור בו. מבעיא ליה מיה
דמשיכה הבהמה שהולכת מעמלה לא שיעור כללים לא
יקנה הכלים אלא אם אמר משוך קופה וקני כלים שצויה פשיטא
ליה דקני ואם תאמר תפשוט מצינא
דף פ"ה: (א) דמקני משך מחבין
ופועלין לתוך ביתו שיעור יכולין
לחזור אלמא דלא קני פירות במשיכה
הבהמה וי"ל דהתם לא אמר ליה קני
לך לא קני י"ל א"ל התם כשמשך
ומדד יכולין לחזור אלא משום דסיפא
דקמיה צין פסק בו ה"ה אפי' פסק
מפליג צין פסק צין יכולין לחזור וצין
מדד עד שלא פסק נקט נמי ברישא
האי לישאל וכן צריך למחך בסיפא
דקמיה פסקו והכניסן לתוך ביתו פסק
עד שלא מדד צין יכולין לחזור וצין
למשפט מיהא התם דכלי של מוכר
בגמט לוקח לא קני המוכר שהמקח
קיים אלמא הכלי מתבטל אלא הרשות
משמע מטעם משיכה אינה קונה לפי
שהוא בכלי של מוכר וכי משני התם
ומוקי לה. ששפן מכליו של מוכר או
במכלי דדומי משמע שאם היה בכלי
של מוכר לא היה קונה אף על פי
שהכניסן לתוך ביתו דהיינו משיכה
ואלמא וזה פשיטא לך במשך קופה
זו וקני כלים שצויה קני אלא התם
י"ל משום דלא אמר ליה קני ואינו
רואה שיקנה אלא במשיכה פירות
עמנו וזהו מצינו למימר דהתם משמע
ליה שלא פסק עד אחר המשיכה
ולכן לא קניא במשיכה וא"ל אמאי
נקט משוך בהמה זו ולא נקט קני אי
משום דקני פשיטא ליה דקני מטעם
חזר אע"פ שהוא מהלכת א"כ במשך
נמי אמאי מספקא ליה כיון שהשאלה
לו הרי היא כאלו היא שלו עד לאחר
הקנין ויקנה מטעם חזר וי"ל
דכא"ל משוך לא השאיל לו הבהמה
לקנות הכלים מטעם חזר אלא
במשיכה הבהמה אי נמי אי היה עני
קני בהמה וכלם והיה מהדר ליה
דקני לא היה יכול לידע מזה
במשיכה הבהמה ויקנה הכלים כי
שלא מטעם חזר קני ונכפולה ולכן
איניש ליה במשך:

ספינה מינה נייחא ומיא הוא
דקא בספוס זה. אע"ג
דבפ"ק דקדושין (דף ל"ג.) אמרין
דמלמד חכם רכוש כמלך דמי הכא
שפיר דומיא דיד דמינה נייח וממנו לה עם גופיה וכן פ"ק דשבת
(דף ה:) וס' ד"ה אגוז ק"פ ע"ג מ"ס לא הוי הנחה אגוז בכלי
וכלי ק"פ על גבי מ"ס מהו התם משום דדומיא דמלאכה המשכן נעין
ולא היו מניעין פלגים בדבר שהיה מתנועע ומתנועדי אלא גבי
קנייה כיון שהוא דומיא דידו קני: ה"ל דא שרשה. פרש"י הא
דמן זרק לתוך קלתה מגורשת ותימה לוקמה בכפופה ושמה י"ל
דוקא א"ל הכא מסבא פריך כדפריך מספיה ולא ממה משנה:
וליימא מר מעני במחזקת. ויתקון בתוספת לבי"ח במקום
שחזר לחזירם ולא מטעם מגו דהא רב חסדא דקאמר
כמו רב נחמן בסמך המגביה מלאה לחבירו לא קנה חבירו אף ליה
פרק קמא דגיטין (דף י"א.) וס' דפליגי בתוספת צעל חזר ולא מטעם
מגו עד דדמי ליה רב פפא דלמא במגו פליגי:

וכה בה אלמא לא קנה חבירו: אי אמרת בשלמא מעני לעני מחלוקת
לחבירה אלא היכא דהגביה לדעת שניהם כגון שנים שהגביה מלאה דאמר זה לעלי (דף ט.)
שבויה דטעמא משום מגו דזכי בהגביה זו לנפשיה וזכי נמי לחבירה אלא מגו דאי חבירו מעני דאי לנפשיה וזכי לחבירה לא אמרין:
מתמיהן

כו א"ל מ"י פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ק"ל ספ"ה:
כו ב"מ שם הלכה ה'
וע"י פ"י מ"מ
טו"ט שם פ"ה:
כו ב"מ פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב מהלך
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ר"ב ספ"ה:
כו ב"מ פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב מהלך
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ר"ב ספ"ה:
כו ב"מ פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב מהלך
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ר"ב ספ"ה:

ע"ד מ"י פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב מהלך
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ר"ב ספ"ה:
כו ב"מ פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב מהלך
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ר"ב ספ"ה:
כו ב"מ פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב מהלך
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ר"ב ספ"ה:
כו ב"מ פ"ב מהלך
משיכה ה"י פ"ב מהלך
פ"ס פ"ב טו"ט ח"מ פ"י
ר"ב ספ"ה:

רבינו תנאל

וכן הוא אדם חשוב
שאין דרכו לחלף רגלי קנה
כרביה. וכן האשה. וכן
א' גבא וילא הוא קני.
בעי ר'א האומר לחבירו
משוך בהמה זו וקני כלים
שעליה מהו אמר רבא
א' אמר ליה קני בהמה
וקני כלים שעליה מי
קני כלים במשיכה דבהמה
אמאי חזר מהלכת היא
ואסקי' והלכת בכפופה.
וכן ספיה דקדושין דרס'
במורה קמא בעל הספיה
דפסיה מינה נייחא וס'א
הוא דמספיה לה. ואסקי'
רב אשי ורבינא באשה
מהלכת ברה"ר חזק לה
בעליה ניטא בחזק קלתה
ונתנהא פ"א טעמא קלתה
מינה נייחא ואידי ספיה
חזקה וני כוליה לאו חזר
מהלכת ציטוני וכן הלכה:
ירושלמי' אמר רב הונא
כיש רבנן (ומין חזק)
אשה שהיתה רוכבת על
גבי בהמה ורשעים מחזיקין
אותה היא אומרת אלו
עבדי' והבהמה והפסיו
שלי וזה אומר זו אשתי
זה עבדי וזו חבילתי
ואי צריכה נט משינתי
(ו) ר'א משרתת את שניהן
ורשיתן משרתתן וזו את זה
ובבהמה ובכפופה שישלשן
ש"ן: פ"קא סתני' היה
רוכב על גבי בהמה וזכי
חזן החם בפאה פ"ר סי'
שליקט (את הפאה) ואמר
הרי זו לאיש שלי עני ר'א
אמר וזה לו וזכי' תימנה
לעני הנמצא ראשון. ואמר
מחלוקת מעשיר לעני וזכי'
ולמא מר מעני לעני
מחלוקת דהא מצינא הכל
כעניים וכן אצלה. ותנן
ר'א את אצלה. ואמר
לחבירו תנה לי נטלה ואמר
אני זכיתי בה וזה בה
לעצמי אי אמרת בשלמא
מחלוקת מעני לעני

א' זה אמר זו אשתי וזה
עבדי וזו חבילתי לרבינא נט
וסי' קדושין פ"ה פ"ב
ופרש"י ס' י"ג.)

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones